

ЗАП. ПОДПОРУЧИКЪ ПО-
ПОВЪ КОНСТАНТИНЪ

Роденъ въ с. Крушовене, Орѣховско. 28 XII 1895 г. Свѣршилъ гимназия въ Враца. Учителствувалъ 4 мѣсесца въ родното село. Следъ обявяване на Общоевропейската война, завѣршвалъ Школата за зап. подпоручици. Взель участие въ боеветъ съ 36 п. Козлодуйски полкъ. При превземането на гр. Добричъ пада убитъ на 7 ноември 1916 г.

ПОДПОРУЧИКЪ ДИНЕВЪ
ВЛ. ГЕОРГИЕВЪ

Свѣршилъ Николаевското Военно инженерно училище въ Петроградъ, а като кадетъ средното си образование — въ Сумския корпусъ, Русия. Завѣрналъ се въ България на края на 1915 год., постѫпилъ въ Инженерните войски като офицер, кандидатъ и произведенъ като подпоручикъ презъ 1916 год. Кавалеръ на ордена за храбростъ IV ст. Умрѣлъ за спасение на критическото положение на 7-а Дивизия—респективно 13-и и 22-и полкове. Изложенъ въ най-голѣма опасност при градъ отъ картечни куршуми отъ англичанинѣ, испратенъ отъ своя ротенъ командиръ да реже телени мрежи съ команда отъ 15 души, отъ които само 3-ма сѫ спасени, а други ги загинали, заедно съ своя взводенъ подпоручикъ Диневъ.

Останките му сѫ пренесени въ Радомиръ, дѣто е погребанъ.

ЗАП. ПОДПОРУЧИКЪ НИКО-
ЛА Д-РЪ ИВ. Х. ТОДОРОВЪ

Роденъ въ Търново.

Синъ на д-ръ Ив. Тодоровъ, зап. санитаренъ полковникъ, ратникъ за политическото и духовно освобождение, взель живо участие при разрешаване на църковния ни въпросъ.

Подпоручикъ Н. д-ръ Ив. х. Тодоровъ е убитъ презъ Общоевропейската война при последните страшни боеве на 30 Шайновски полкъ, около Битоля на 13 септември 1916 г.

Раненъ веднажъ, той недочаква даже напълното си излекуване, самъ пожелава да замине на ново за фронта, дѣто неприятелския куршумъ го поваля, ударенъ въ геройското чelo.